El vidrerenc Martí Vergés, un quasi heroi

Superat el duel amb el cuer Castelló, amb una victòria que feia falta per la classificació i la moral col·lectiva, em desvio per començar del partit del Girona i els parlo d'un dels millors futbolistes que han donat les comarques gironines en tota la seva història. Aquesta setmana coneixíem la mort de Martí Vergés, qui com ja s'explicava l'endemà en aquestes mateixes pàgines, va ser un excel·lent migcampista i interior, que va viure tota una dècada vestint la samarreta del FC Barcelona i que també va ser internacional amb Espanya, arribant a jugar de titular el mundial de Xile l´any 1962. Vergés va néixer a Vidreres, on va jugar abans de marxar al Barcelona Aficionats i posteriorment a l'Espanya Industrial, que van ser les dues passes prèvies al seu fitxatge pel Barça. Deu anys de blaugrana que resumits serien prop de dos-cents partits de Lliga, cap a quatre-cents entre totes les competicions i vuit títols, que ja poden buscar, són registres a l'abast de molt pocs. Per si no fos prou, Vergés és entre el centenar de futbolistes gironins que ho han fet, dels vuit que més campanyes han estat a Primera, dels nou que hi han jugat més partits i dels dotze que més gols hi han marcat. Va coincidir i jugar en una selecció on destacaven Gento, Sadurní, Luís Suárez o els nacionalitzats Puskas i Di Stefano. I és l'únic gironí que podia explicar haver disputat la famosa final de Berna de la temporada 60/61, la que va canviar un aspecte important en el món del futbol. Va ser una final de mal record pel Barça, que va perdre contra el Benfica per 3-2. La cita es va anomenar la final dels pals, perquè si per alguna cosa és recordada, a banda de la mateixa derrota, és pels múltiples postes que varen fer els catalans. Pals aleshores quadrats, que a partir d'aquella data es varen començar a canviar pels rodons actuals. La trajectòria i els números de Vergés són espectaculars, com va ser-ho que pogués compartir vestidor amb Kubala, Czibor, Kocsis, Ramallets, Luisito Suarez o Evaristo. I enmig de tots ells, jugar sempre de manera regular, malgrat no endur-se'n mai la foto de portada. Ha marxat un crack!

«Guanyar a Fuenlabrada és clau per seguir alimentant el somni»
I ara sí parlem del Girona perquè ahir l'equip de Francisco va tirar endavant un partit en el qual no podia fallar. Donades les condicions que s'han començat a produir a la classificació, haver ensopegat ahir contra el cuer de la categoria hauria estat un pas enrere no només a l'hora de seguir lluitant per la sisena plaça, sinó també per la moral col·lectiva.

Amb la victòria contra el Castelló els de Francisco segueixen forçant les seves opcions de lluitar a la part alta en l'últim terç de lliga. Tot i que sense voler ser pessimista, hi ha algunes coses que encara han de quallar perquè l'equip dongui realment el nivell que es necessita per estar entre els equips capdavanters. Ara, si hi ha una cosa positiva és que els gironins han estat capaços de marcar cinc gols en dues jornades, quan fa només dos partits, n'havien fet disset en vint-i-quatre encontres. La millora en aquest sentit és molt clara i un bon element per agafar-se a l'hora de mirar el got mig ple. Amb la victòria d'ahir, però, no acaben les obligacions perquè guanyar a Fuenlabrada diumenge que ve abans de rebre l'Almeria és més que una necessitat per seguir alimentant aquest somni del play-off d'ascens.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/22/vidrerenc-marti-verges-quasi-heroi/1090552.html?utm_source=rss